

VERSEK

BRASNYÓ ISTVÁN

VIHARLÁMPÁNÁL

Csak néhány elkapkodott
kusza sor
ahogy abbahagyja a szél
vagy félbemarad
az esti barázda

Utolsó
naplemente piroslik
káprázatos sugaraival
ébred
a város fényfelhője
az úton gazdátlan kutyánk
baktat

Telihold kell hogy
elnyelje
a történelmi levegőt
a történelmi égboltot
folytatni ami
elmúlt
palackzöld fénye így
árad széjjel
árnyékok jegén
kivájni a szemeket
még tovább növekedve

MIFÉLE TÜZEKET

Miféle
tüzeket gyűjtogatnak?

Megérzi szemem,
a lomb.

Az árnyékok lábamig
legelnek, ahogy
a láng, a nyáj,
az iramló rögök.

És itt fejezi be
minden az útját,
ahol nem épül
házam.

Üres burokból
fakad nevetésem,
innentől
már csak azt hallani.

Hiába menetelés,
hiába csuklók
érthetetlen csikorgása,
mint két véletlen
kavics párbeszéde.

SZÓZAT AZ AGGKORI LÍRÁRÓL

Korai volna máris
vénen totyogni elő
valami versből
meggörnyedve szemöldökfája
roppantul nagy súlya
alatt
(aggkori líra terhe)

daloló őszapó
 aediculába keretezve
 homlokán fény áldásának
 rizspora

Vagy későbbi stádiumban
 amikor tűzvész világít
 árvíz hömpölyög
 őszi éjszaka köhögtenet
 reménytelenül hosszú

gázolva olyan
 csillag felé
 mely fényét köszörüli
 miként a légy
 feni össze
 hátsó lábait
 szabadulni igyekeztén
 a világ mocskának nevezett
 végeredményben mégiscsak
 éteri anyagtól

KÉZCSÓK A MADÁMNAK

Egy tájkép
 érzékletes elhalálozása
 kellemetlen napszakban
 ragyogó délben
 ahogy ráesik a fény
 — mondhatni: lehangoló

De eminnen kitör
 megbabonázott hősünk
 istentől vezérelve
 neki vágyaink dúlásának
 és sortüzének

Tanulságul
válaszd mindig
a túloldalt

Készítsd fel magad
a túloldalgásra
a füst fojtogató

Ám ha távozásra gondolsz
neveltetésedhez méltó
illet tudással
csókolj kezét
a ház asszonyának
amennyiben sikerül
legyűrnöd magadban
rémületedet
az ajtótól számítva
a harmadik keretben
(aranyozásáról ismerni fel
mely könnyáztatta
kert)

BÉCS TÉRKÉPE ÉS LÁTKÉPE

A régimódi utazások
a kerek skatulyák
és a marhabőr
nyúzott illatától
csivogva kipattanó bőröndök
megmutatkozó csipkék
rüssök
ruhaszegélyek
már csupán vonatfüst
kék fodrai a levegőben
ahogy haldoklókat
bosszantanak
elszállt nyárdélutánokon
álmodva vasúti restik
sörhajjában

De íme
bámész seregünk
máris messze kutyagol
meghajolni készen
hímzett
cigánysátra előtt
valami rothadt kőnek
melyből Dávid
szilánkokat lopkod
világvégi parittyájába

FOGSÁG

Mi lenne különben
ebből a japán télből
mandzsu zivatarból
ha nem számítanánk
vak utazását
a hajóörötnnek
akinek nyakkendőjét
többől metszi le
a villámcsapás

De levetve maradék
egyenruháját
Szumátra partjainál
még megmártózik
az ismét kékre vált vízben

Hatalmas körutat téve
háborúban vagy
hóviharban
kit-kit csak
az anyag megmaradásának
elve vezérel
mintha rigótoját
vinne a szájában

egész úton
és különben sem értett
soha
távoli nyelveken

TÁVOLODÁS

A kelleténél vagy a szokásosnál
kissé
kedélyesebb idegállapotban

s ha már őszi szél fújdogál
lobbant
vörössel bélelt pongyolaszegélyeket
melyek napvilágnál
akár a láng

sötét almák a fákon
apró hűvös üregeiket mutatják
s óaranyt álmodnak az ágakra
amelyen majd elsápad a csillagok fénye

Ráalkonyodik gondolataimra
indulok
akár egy merőleges vakondok
keresztül a sötétségen
kivezető úton
ebből a hősztálásból
koromsztálásból
melynek fekete lepkéit
vidéki tanár úr fogam
próbálja megharapni
mintha csak
egy rézmetszet ákombákom
fellegeit rögzítené
alant viszont
kényelmes látványokat
biztosít
a maradék világozás

frissen műtöttek
kloroform- és félelemszaga
fekszik
ismeretlen háttérében e zűrzavarnak
ahonnan nyomaim vezetnek

MA REGGEL

36 éves lettem ma reggel
és nézem a szélmarta petúniákat

Más korban is
lehetnék
saját időszámítással
épp most
épp 36 éves
és egyáltalán nem is lehetnék

A véletlen ez
a vakeset
szűkmarkúan ad
kicsiny
kalandot
és végtére is elereszt

Egy szóból
elrejtve valahol
vagy kimondva vagy elhallgatva

És törekedni felé
és kitérni
lebélyegzett levél
üres
papírja